

Bruksela, 31 maja 2017 r.
(OR. en)

9480/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0360 (COD)

EF 103
ECOFIN 434
CCG 16
CODEC 873

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do okresu przejściowego w celu złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz wpływu traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walutach innych niż waluty krajowe państw członkowskich (pierwsze czytanie) = Kompromisowy tekst prezydencji

Delegacje otrzymują w załączeniu końcowy kompromisowy tekst prezydencji dotyczący wyżej wymienionego wniosku Komisji, przeznaczony dla Coreperu.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do okresu przejściowego w celu złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz wpływu traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walutach innych niż waluty krajowe państw członkowskich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lipca 2014 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 9 *Instrumenty finansowe*. Standard ten ma ulepszyć sprawozdawczość finansową w zakresie instrumentów finansowych, uwzględniając problemy, które wyłoniły się w tym obszarze podczas kryzysu finansowego. MSSF 9 stanowi w szczególności odpowiedź na apel sformułowany przez grupę G-20, by przejść na zorientowany w większym stopniu na przyszłość model ujmowania oczekiwanych strat kredytowych na aktywach finansowych. W odniesieniu do ujmowania oczekiwanych strat kredytowych na aktywach finansowych zastępuje on Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 39.
- (2) Komisja Europejska przyjęła MSSF 9 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2016/2067³. Zgodnie z tym rozporządzeniem każda instytucja korzystająca z MSSF przy sporządzaniu sprawozdań finansowych będzie zobowiązana do stosowania MSSF 9 wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2018 r. lub później.
- (3) Stosowanie MSSF 9 może doprowadzić do nagłego znacznego zwiększenia rezerw na oczekiwane straty kredytowe, a co za tym idzie – do nagłego spadku kapitału podstawowego Tier I instytucji. Mimo to, że trwają dyskusje na temat regulacyjnego podejścia do rezerw w dłuższej perspektywie, w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 należy przyjąć rozwiązania przejściowe pozwalające instytucjom łagodzić potencjalny znaczący negatywny wpływ na kapitał podstawowy Tier I, wynikający z rachunkowości uwzględniającej oczekiwane straty kredytowe.

³ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/2067 z dnia 22 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 9 (Dz.U. L 323 z 29.11.2016, s. 1).

(4) Jeżeli bilans otwarcia instytucji na dzień pierwszego zastosowania MSSF 9 w 2018 r. odzwierciedla spadek kapitału podstawowego Tier I w wyniku wzrostu rezerw na oczekiwane straty kredytowe (po opodatkowaniu) w porównaniu z bilansem zamknięcia na poprzedni dzień, w okresie przejściowym instytucja ta powinna mieć możliwość uwzględnienia pewnej części zwiększonych rezerw w swoim kapitale podstawowym Tier I. Ten okres przejściowy powinien trwać 5 lat i rozpoczynać się pierwszego dnia 2018 r., w którym dana instytucja po raz pierwszy zastosuje MSSF 9. Wspomniana część rezerw na oczekiwane straty kredytowe, jaką można uwzględnić w kapitale podstawowym Tier I w okresie przejściowym, powinna zmniejszać się z czasem do zera, tak by zapewnić pełne wdrożenie w dniu następującym bezpośrednio po zakończeniu okresu przejściowego.

(5) Instytucje powinny podjąć decyzję co do stosowania tych rozwiązań przejściowych i odpowiednio poinformować o tym właściwy organ. Aby złagodzić potencjalny znaczący negatywny wpływ na kapitał podstawowy Tier I, wynikający z rachunkowości uwzględniającej oczekiwane straty kredytowe, w okresie przejściowym instytucja powinna mieć możliwość jednorazowej zmiany swojej pierwotnej decyzji o stosowaniu rozwiązań przejściowych dotyczących wprowadzenia MSSF 9, z zastrzeżeniem wydania uprzedniego zezwolenia przez właściwy organ, który powinien zapewnić, by decyzja taka nie była motywowana względami arbitrażu regulacyjnego.

(6) Ponieważ rezerwy powstałe po pierwszym dniu 2018 r., w którym dana instytucja po raz pierwszy zastosuje MSSF 9, mogą znacznie i niespodziewanie wzrosnąć w wyniku pogorszenia się perspektyw makroekonomicznych, instytucjom należy w takim przypadku przyznać pewne dodatkowe ulgi za pomocą rozwiązań przejściowych. W szczególności, jeżeli nowo powstałe rezerwy danej instytucji na oczekiwane straty kredytowe przekraczają pewien próg, który powinien zostać określony jako wartość procentowa sumy rezerw w ramach etapu 1 i etapu 2 MSSF 9 w dniu pierwszego zastosowania MSSF 9, instytucja ta powinna mieć możliwość uwzględnienia w kwocie, którą może dodać do swojego kapitału podstawowego Tier I, tej części nowo powstałych rezerw, która przekracza ten próg.

(7) Instytucje korzystające z rozwiązań przejściowych mających na celu złagodzenie wpływu rezerw na oczekiwane straty kredytowe na kapitał podstawowy Tier I powinny być zobowiązane do dostosowania obliczenia regulacyjnych wymogów kapitałowych, na które rezerwy te mają bezpośredni wpływ, aby zapewnić, by nie otrzymywały one nienależnych ulg w kapitale. Na przykład korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, za pomocą których obniżana jest wartość ekspozycji według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego, powinny być zmniejszane o współczynnik, który skutkuje zwiększeniem wartości ekspozycji. Pozwoliłoby to zapewnić, by instytucja nie korzystała zarówno ze wzrostu swojego kapitału podstawowego Tier I wynikającego z rozwiązań przejściowych, jak i z obniżonej wartości ekspozycji.

(8) Instytucje powinny podawać do wiadomości publicznej swoje współczynniki kapitałowe, jak również wskaźniki dźwigni, zarówno z zastosowaniem, jak i bez zastosowania określonych w niniejszym rozporządzeniu rozwiązań przejściowych związanych z MSSF 9, tak by umożliwić wszystkim zainteresowanym ocenę wpływu tych rozwiązań na wspomniane współczynniki i wskaźniki. Jeżeli instytucja postanowi nie stosować takich rozwiązań przejściowych, nie powinna mieć obowiązku podawania ich skutku do wiadomości publicznej.

(9) Należy również przewidzieć rozwiązania przejściowe do celów wyłączenia dotyczącego limitu dużych ekspozycji, który można zastosować względem ekspozycji na dług niektórych podmiotów sektora publicznego państw członkowskich denominowany w walutach innych niż waluty krajowe państw członkowskich. Okres przejściowy powinien trwać trzy lata, począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r., w odniesieniu do ekspozycji tego rodzaju powstałych w dniu [data przyjęcia zostanie dodana w momencie publikacji tekstu] lub po tej dacie, podczas gdy tego rodzaju ekspozycje powstałe przed tym dniem powinny podlegać zasadzie praw nabytych i nadal korzystać z wyłączenia dotyczącego dużych ekspozycji.

(10) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, tj. wzmocnienie i doprecyzowanie już istniejących przepisów unijnych zapewniających jednakowe wymogi ostrożnościowe, które stosuje się wobec instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w całej Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 575/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) po art. 473 dodaje się następujący art. 473a:

„Artykuł 473a

Wprowadzenie MSSF 9

1. W drodze odstępstwa od art. 50, do zakończenia okresu przejściowego przewidzianego w ust. 6, instytucje, które sporządzają swoje sprawozdania finansowe zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, instytucje, które na mocy art. 24 ust. 2, dokonują wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych oraz określają fundusze własne zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przyjętymi na mocy procedury określonej w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, oraz instytucje, które dokonują wyceny aktywów i pozycji pozabilansowych zgodnie ze standardami rachunkowości w myśl dyrektywy 86/635/EWG i które stosują ten sam model oczekiwanych strat kredytowych co w przypadku standardów rachunkowości przyjętych zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, mogą uwzględnić w swoim kapitale podstawowym Tier I kwotę obliczoną jako suma następujących elementów:

- a) w przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 – kwoty (AB_{SA}) obliczonej według następującego wzoru:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA}) \cdot f$$

gdzie:

$A_{2,SA}$ = kwota po opodatkowaniu obliczona zgodnie z ust. 2;

$A_{4,SA}$ = kwota po opodatkowaniu obliczona zgodnie z ust. 4 na podstawie kwot obliczonych zgodnie z ust. 3;

f = mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6;

- b) w przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 – kwoty (AB_{IRB}) obliczonej według następującego wzoru:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB}) \cdot f$$

gdzie:

$A_{2,IRB}$ = kwota po opodatkowaniu obliczona zgodnie z ust. 2 skorygowana zgodnie z ust. 5 lit.

a);

$A_{4,IRB}$ = kwota po opodatkowaniu obliczona zgodnie z ust. 4 na podstawie kwot obliczonych zgodnie z ust. 3, które skorygowano zgodnie z ust. 5 lit. b) i c);

f = mający zastosowanie współczynnik określony w ust. 6;

2. Instytucje obliczają – oddzielnie dla ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 oraz dla ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 – kwotę $A_{2,SA}$ oraz $A_{2,IRB}$, o których mowa, odpowiednio, w ust. 1 lit. a) i b), które to wielkości odpowiadają większej z kwot określonych w lit. a) i b) niniejszego ustępu:

- a) zero;

- b) kwotę po opodatkowaniu obliczoną zgodnie z ppkt (i) pomniejszoną o kwotę po opodatkowaniu obliczoną zgodnie z ppkt (ii):

- (i) sumę 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określoną zgodnie z pkt 5.5.5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067 oraz kwotę odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określoną zgodnie z pkt 5.5.3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub w dniu pierwszego zastosowania MSSF 9;
- (ii) łączną kwotę odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości aktywów finansowych sklasyfikowanych jako pożyczki i należności, inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności oraz aktywa finansowe dostępne do sprzedaży inne niż instrumenty kapitałowe, zgodnie z definicją zawartą w pkt 9 MSR 39, określoną zgodnie z pkt 63, 64, 65, 67, 68 i 70 MSR 39 w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1126/2008 na dzień 31 grudnia 2017 r. lub w dniu poprzedzającym dzień pierwszego zastosowania MSSF 9.

3. Instytucje obliczają – oddzielnie dla ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 oraz dla ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 – kwotę po opodatkowaniu, o którą kwota określona w lit. a) przekracza kwotę określoną w lit. b) niniejszego ustępu:

- a) sumę 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określoną zgodnie z pkt 5.5.5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067 oraz kwotę odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określoną zgodnie z pkt 5.5.3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/2067 na dzień sprawozdawczy;

b) sumę 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określoną zgodnie z pkt 5.5.5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067 oraz kwotę odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określoną zgodnie z pkt 5.5.3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/2067 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub w dniu pierwszego zastosowania MSSF 9.

4. W przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, jeżeli kwota po opodatkowaniu obliczona zgodnie z ust. 3 przekracza 20 % kwoty po opodatkowaniu określonej w lit. b) tego ustępu, instytucje ustalają wartość $A_{4,SA}$ jako równą dowolnej dodatniej kwocie wynikającej z obliczenia zgodnie z ust. 3, która przekracza 20 % kwoty po opodatkowaniu dla tych ekspozycji, zgodnie z tym, co określono w ust. 3 lit. b); w przeciwnym razie ustalają wartość $A_{4,SA}$ jako równą zero.

W przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3, jeżeli kwota po opodatkowaniu obliczona zgodnie z ust. 3 – po zastosowaniu ust. 5 lit. b) i c) – przekracza 20 % kwoty po opodatkowaniu dla tych ekspozycji, zgodnie z tym, co określono w ust. 3, instytucje – przed zastosowaniem ust. 5 lit. c) – ustalają wartość $A_{4,IRB}$ jako równą dowolnej dodatniej kwocie wynikającej z obliczenia zgodnie z ust. 3 – po zastosowaniu ust. 5 lit. b) i c) – która przekracza 20 % kwoty po opodatkowaniu dla tych ekspozycji, zgodnie z tym, co określono w ust. 3 lit. b), przed zastosowaniem ust. 5 lit. c); w przeciwnym razie ustalają wartość $A_{4,IRB}$ jako równą zero.

5. W przypadku ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 instytucje stosują ust. 2–4 w następujący sposób:

- a) w przypadku obliczania $A_{2,IRB}$ instytucje zmniejszają każdą z kwot obliczonych zgodnie z ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii) o sumę kwot oczekiwanych strat obliczonych zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10 na dzień 31 grudnia 2017 r. lub w dniu poprzedzającym dzień pierwszego zastosowania MSSF 9. Jeżeli – w przypadku kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (i) – obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (i), jako równą zero. Jeżeli – w przypadku kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (ii) – obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. b) ppkt (ii), jako równą zero;

- b) instytucje zastępują kwotę obliczoną zgodnie z ust. 3 lit. a) sumą 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określoną zgodnie z pkt 5.5.5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067 oraz kwotą odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określoną zgodnie z pkt 5.5.3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/2067, pomniejszoną o sumę powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10, na dzień sprawozdawczy. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 3 lit. a), jako równą zero;
- c) instytucje zastępują kwotę obliczoną zgodnie z ust. 3 lit. a) sumą 12-miesięcznych oczekiwanych strat kredytowych określoną zgodnie z pkt 5.5.5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067 oraz kwotą odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia określoną zgodnie z pkt 5.5.3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2016/2067, z wyłączeniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia z tytułu aktywów finansowych dotkniętych utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe, zgodnie z definicją w załączniku A do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/2067 na dzień 1 stycznia 2018 r. lub w dniu pierwszego zastosowania MSSF 9, pomniejszoną o sumę powiązanych kwot oczekiwanych strat z tytułu tych samych ekspozycji, które to kwoty obliczono zgodnie z art. 158 ust. 5, 6 i 10. Jeżeli obliczenie daje wynik ujemny, instytucje ustalają wartość kwoty, o której mowa w ust. 3 lit. b), jako równą zero.

6. Instytucje stosują następujący współczynnik do celów obliczenia kwot AB_{SA} i AB_{IRB} , o których mowa, odpowiednio, w ust. 1 lit. a) i b):

- a) 0,95 – w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- b) 0,85 – w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- c) 0,7 – w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- d) 0,5 – w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- e) 0,25 – w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Instytucje, których rok obrotowy rozpoczyna się po dniu 1 stycznia 2018 r., dostosowują daty określone w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a)–e), tak by odpowiadały ich rokowi obrotowemu, zgłaszają takie dostosowane daty swojemu właściwemu organowi i podają je do wiadomości publicznej. W przypadku instytucji, których rok obrotowy rozpoczyna się po 2018 r., rok 2018 pozostaje początkowym rokiem okresu przejściowego.

7. Jeżeli instytucja uwzględnia w swoim kapitale podstawowym Tier I kwotę zgodnie z ust. 1, ponownie oblicza ona wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2013/36/UE, w których wykorzystano dowolną z następujących pozycji, nie biorąc pod uwagę skutków, jakie dla tych pozycji mają rezerwy na oczekiwane straty kredytowe, które uwzględniła ona w swoim kapitale podstawowym Tier I:

- a) kwotę aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, którą odliczono od kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) lub którym przypisano wagę ryzyka zgodnie z art. 48 ust. 4;
- b) wartość ekspozycji określoną zgodnie z art. 111 ust. 1.

Korekty z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego, o które pomniejsza się wartość ekspozycji, mnoży się przez następujący współczynnik korygujący (sf):

$$sf = 1 - \frac{AB_{SA}}{RA_{SA}}$$

gdzie:

AB_{SA} = kwota po opodatkowaniu obliczona zgodnie z ust. 1 lit. a);

RA_{SA} = łączna kwota korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego po opodatkowaniu;

- c) kwotę pozycji w Tier II obliczoną zgodnie z art. 62 lit. d).

8. W trakcie trwania okresu, o którym mowa w ust. 1, oprócz podania do wiadomości publicznej informacji wymaganych w części ósmej, instytucje, które postanowią stosować niniejszy artykuł, podają do wiadomości publicznej kwotę funduszy własnych, kapitału podstawowego Tier I, kapitału Tier I, współczynnik kapitału podstawowego Tier I, współczynnik kapitału Tier I, łączny współczynnik kapitałowy oraz wskaźnik dźwigni, jakie by miały, gdyby nie stosowały niniejszego artykułu.

Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje do dnia [31 grudnia 2017 r.] wytyczne w sprawie ustanowionych w niniejszym artykule wymogów dotyczących podawania informacji do wiadomości publicznej.

9. Instytucja podejmuje decyzję co do zastosowania podejścia określonego w niniejszym artykule w trakcie trwania okresu przejściowego oraz powiadamia właściwy organ o swojej decyzji do dnia [jeden miesiąc od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]. W trakcie trwania okresu przejściowego instytucja może jednorazowo zmienić swoją decyzję o stosowaniu rozwiązań przejściowych określonych w niniejszym artykule, o ile uzyska uprzednią zgodę właściwego organu. Instytucje podają do wiadomości publicznej decyzję podjętą zgodnie z niniejszym akapitem.

Instytucja, która podjęła decyzję o zastosowaniu podejścia określonego w niniejszym artykule, może postanowić o niestosowaniu ust. 4; w takim przypadku powiadamia właściwy organ o swojej decyzji do dnia [jeden miesiąc od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]. W takim przypadku instytucja ustala wartość A_4 w ust. 1 jako równą zeru. W trakcie trwania okresu przejściowego instytucja może jednorazowo postanowić o cofnięciu swojej pierwotnej decyzji i stosować ust. 4, o ile uzyska na to uprzednią zgodę właściwego organu. Instytucje podają do wiadomości publicznej decyzję podjętą zgodnie z niniejszym akapitem.”.

(3) w art. 493 dodaje się następujące ust. 4, 5, 6 i 7:

„4. W drodze odstępstwa od art. 395 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na generowanie dowolnych z ekspozycji wymienionych w ust. 5, które spełniają warunki określone w ust. 6, do następujących poziomów:

- a) 100 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- b) 75 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- c) 50 % kapitału Tier I instytucji do dnia 31 grudnia 2020 r.

Poziomy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), mają zastosowanie do wartości ekspozycji po uwzględnieniu skutku technik ograniczania ryzyka kredytowego zgodnie z art. 399–403.

5. Traktowanie określone w ust. 4 ma zastosowanie do następujących ekspozycji:

- a) składników aktywów stanowiących należności od rządów centralnych, banków centralnych lub podmiotów sektora publicznego państw członkowskich;
- b) składników aktywów stanowiących należności zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami rządów centralnych, banków centralnych lub podmiotów sektora publicznego państw członkowskich;
- c) innych ekspozycji odnoszących się do rządów centralnych, banków centralnych lub podmiotów sektora publicznego państw członkowskich, lub przez nie gwarantowanych;
- d) składników aktywów stanowiących należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich traktowane jako ekspozycje wobec rządu centralnego zgodnie z art. 115 ust. 2;
- e) innych ekspozycji wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, lub przez nie gwarantowanych, traktowanych jako ekspozycje wobec rządu centralnego zgodnie z art. 115 ust. 2.

Do celów akapitu pierwszego lit. a), b) i c) traktowanie określone w ust. 4 ma zastosowanie wyłącznie do składników aktywów i innych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego, lub przez nie gwarantowanych, które są traktowane jako ekspozycje wobec rządu centralnego, samorządu regionalnego lub władz lokalnych zgodnie z art. 116 ust. 4. Jeżeli składniki aktywów i inne ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego, lub gwarantowane przez nie, traktowane jako ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych zgodnie z art. 116 ust. 4, traktowanie określone w ust. 4 ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy ekspozycje wobec danego samorządu regionalnego lub władzy lokalnej traktuje się jako ekspozycje wobec rządu centralnego zgodnie z art. 115 ust. 2.

6. Traktowanie określone w ust. 4 ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy ekspozycja, o której mowa w ust. 5, spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) ekspozycji przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z art. 495 ust. 2 w wersji obowiązującej przed dniem 1 stycznia 2018 r.;
- b) ekspozycja powstała w dniu lub po dniu [data przyjęcia tekstu zostanie dodana w momencie publikacji].

7. Ekspozycja określona w ust. 5, która powstała przed dniem [data przyjęcia tekstu zostanie dodana w momencie publikacji] i której w dniu 31 grudnia 2017 r. przypisano wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z art. 495 ust. 2, jest wyłączona z zakresu stosowania art. 395 ust. 1.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący
